SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS

IOAN DE LA RILA

OCROTITORUL BULGARIEI

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cântă: *Fericit bărbatul...*, starea întâi. La *Doamne, strigat-am...*, se pun stihirile pe 8.

glasul al 8-lea:

Podobie: ***O, preaslăvită minune…***

Bucură-te, Sfinte Ioan, luceafărul pustiei, cel ce ai mers pe urmele Botezătorului lui Hristos și cu a ta rugăciune ai risipit întunericul lumii, strălucind ca un soare peste pământul Bulgariei. Roagă-te să ne mântuim noi toți, vrednicule de minunare *(de 2 ori)*.

Multe suflete deznădăjduite au aflat prin mijlocirea ta cămara pocăinței și tămăduire de durerile cele cumplite ale sufletului și trupului celui neputincios. Pentru aceasta, îți cerem să mijlocești și pentru noi către Hristos Dumnezeu, Preacuvioase Ioan, părintele nostru *(de 2 ori)*.

Racla moaștelor tale și sfânta ta icoană, Sfinte Părinte Ioan, izvor de minuni și mângâiere duhovnicească este celor ce cu fierbinte rugăciune caută să dobândească mila lui Dumnezeu. Drept aceea, mijlocește pentru toți cei ce te laudă pe tine cu credință *(de 2 ori)*.

Asemenea nevoitorilor de demult te-ai nevoit în pustie cu rugăciunea neîncetată și cu ostenelile trupului, arătându-te ca un înger în trup celor ce doreau să afle calea mântuirii.

Povățuiește-ne și pe noi, părinte Ioan, către limanul cel lin al mântuirii *(de 2 ori)*.

Slavă…, glasul 1:

Împreună cu Sfântul Ioan Teologul, preaiubitul tău prieten și ocrotitor, cere, Sfinte Ioan, pace lumii tulburate de ispite și înmulțirea dragostei dintre frați spre a plini legea lui Hristos pentru mântuirea sufletelor noastre. Căci nerodirea pustiei tu o ai lucrat cu ploaia lacrimilor tale și te-ai unit cu Hristos în cămara inimii cea frumos împodobită cu razele gândurilor smerite. Drept aceea, cinstim cu laude sfântă pomenirea ta și-ți cerem să mijlocești de-a pururea pentru noi.

Și acum..., a Născătoarei, (Dogmatica) același glas:

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, care din oameni a răsărit și pe Stăpânul L-a născut, ușa cea cerească, lauda celor fără de trup și podoaba credincioșilor, pe Maria Fecioara să o lăudăm. Că aceasta s-a arătat cer și biserică a Dumnezeirii; aceasta, peretele cel din mijloc al vrajbei surpându-l, pace a adus și împărăția a deschis. Deci, pe aceasta având-o întărire a credinței, apărător avem pe Domnul, Cel ce S-a născut dintr-însa. Îndrăznească, dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu. Că Acesta va birui pe vrăjmași, ca un atotputernic.

ИОНОД

Lumină lină…

Prochimenul zilei

ПАРЕМИЕ:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Drepții în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-Și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavăză bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va

pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:
(3: 1-9)

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:
(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE
glasul al 4-lea:

Chip al răbdării și bărbăției ți-a dăruit Dumnezeu, preafericite Ioan, care multe minuni izvorăști și luminezi prin cuvintele și faptele tale, împodobit fiind cu smerenia și nerăutatea. Prin acestea, slăvim pe Cel Căruia fără de grai I-ai urmat, pe Hristos Cel Atotputernic și Mântuitorul sufletelor noastre.

Dar, cu adevărat, ai primit de la Dumnezeu, fericite Ioan, de a tămădui patimile sufletului și ale trupului, pe toți

vindecându-i cu fireasca îndemânare, nu prin putere omenească, ci cu darul cel dumnezeiesc ce sălășluiește întru tine.

Lepădând tulburarea lumească, cu dragostea către Dumnezeu te-ai legat, Sfinte Părinte Ioan, cu postul trudindu-te și multe lupte răbdând, întărit fiind de puterea Celui ce din Fecioara S-a născut și pe noi ne-a luminat. Pentru acesta, acum te odihnești în sălașurile drepților.

Slavă…, glasul al 2-lea:

Sfinte Ioane, cel mult iubit de Hristos pentru curăția inimii tale, fă să se oglindească și în sufletele noastre lumina Duhului Sfânt. Cere, cuvioase, pace Bisericii lui Hristos și surparea eresurilor celor multe, ca toți să ne mântuim de focul cel veșnic și să aprindem făcliile dragostei în inimile noastre.

Și acum…, a Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut Maică să fi născut fără bărbat, și să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut, pe Care ca pe un prunc, Preacurată, în brațele tale purtându-L, și îndrăzneală de Maică către Dânsul câștigând, nu înceta rugându-L pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască, și să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 2-lea:

Podobie: *Casa Efratului…*

Casă și sălaș a Duhului Sfânt, ai fost, o înțelepte Ioan, pentru aceasta și noi vrând să ne asemănăm ție, cerem să ne facem biserici ale Celui ce te-a sfințit pe tine.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înmulți.

Viața ta strălucește ca razele soarelui și pătrunde în inimile credincioșilor cărora le aduce vindecări și faceri de minuni. Pentru aceasta, luminează-i cu lumina ta ca să cinstească viața ta minunată, Sfinte Ioan.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile Domnului va înflori.

Nu înceta a mijloci pentru robii tăi care se roagă ție, că tu, preafericite Ioan, luminezi cu lumina ta sufletele și trupurile celor ce te laudă pe tine.

Slavă…, glasul al 4-lea:

Cu dragoste de Dumnezeu te-ai nevoit, Sfinte Ioan, să dobândești curăția sufletului și pe cel învechit în răutate l-ai biruit cu puterea Crucii duse cu

smerenie și nădejde în Dumnezeu. Iar prin neîncetată rugăciune ai biruit toate vicleșugurile vrăjmașilor și te-ai odihnit întru slava cea de sus, unde te rogi și pentru sufletele noastre.

Și acum…, a Născătoarei:

Caută spre rugăciunile robilor Tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră, din tot necazul izbăvindu-ne pe noi; că pe tine una te avem ancoră tare și neclintită, și a ta ocrotire am dobândit. Să nu fim rușinați Stăpână, cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul, și mântuirea sufletelor noastre.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... și celelalte.

Dacă se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Sfântului *(de 2 ori)* și Născătoare de Dumnezeu *(o dată)*.

TROPARUL
glasul 1:

Dreptar al pocăinței și chip al blândeții, pildă de trezvie și de nepătimire te-ai arătat, Cuvioase Părinte Ioan, prin viața ta cea îngerească. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre!

ALT TROPAR
același glas:

Cu cetele îngerilor te-ai asemănat în rugăciune, Sfinte Ioan, căci lepădând toate ale lumii te-ai dăruit cu totul lui Dumnezeu. Cetele monahilor te cinstesc ca pe un mare stâlp al Înțelepciunii, drept care nu uita, părinte, pe cei ce se chinuiesc în întunericul celor lumești, ci îi povățuiește pe calea mântuirii.

LA UTRENIE

La *Dumnezeu este Domnul...* se cântă troparul sfântului (de două ori). *Slavă..., Și acum...,* al Născătoarei Învierii: *Gavriil, zicând ție Fecioară, bucură-te...*

După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul al 5-lea:
Podobie: *Pe Cuvântul cel împreună...*

Pe diamantul cel tare și turnul cel neclintit de asupririle vrăjmașilor, pe purtătorul de Dumnezeu Ioan, cu cântări să-l cinstim. Ca pe cel ce

prin răbdare cu adevărat a rușinat pe potrivnicul vrăjmaș și l-a făcut deșert, iar acum se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre *(de două ori)*.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Înfricoșătoarea minune a zămislirii și chipul cel negrăit al nașterii, întru tine s-a cunoscut pururea Fecioară curată. Spăimântează-mi mintea mea și-mi luminează gândul. Slava ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat tuturor, spre mântuirea sufletelor noastre.

După catisma a doua, se cântă sedealna sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: ***Grabnic ajutor...***

Cu postul și cu înfrânarea, și cu culcarea pe pământ, ai vestejit patimile trupului, iar sufletul l-ai luminat și, în cer, de la Hristos mare plată ai luat. Cu aceasta bine ai plăcut lui Dumnezeu, vas de minuni vrednic și după moarte te-ai arătat celor ce aleargă la racla moaștelor tale și la sfânta ta icoană, Sfinte Ioan preafericite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de păcate să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta *(de două ori)*.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Înnoit-ai, Preacurată, prin dumnezeiască nașterea ta, ființa cea muritoare și stricată de patimi a neamului pământesc, și ai ridicat pe toți din moarte la viața nestricăciunii. Pentru aceasta, după datorie, toți te fericim, Fecioară preaslăvită, precum mai înainte ai zis.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMURILE

Glasul 1:

Stih 1: ***Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea.*** *(Ps.* 39: 1-2)

Mărimu-te pe tine, Sfinte Preacuvioase Părinte Ioan, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 2: ***Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untuluidelemn.*** *(Ps.* 108: 23)

Stih 3: ***Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.*** *(Ps.* 16: 4)

Stih 4: ***Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.*** *(Ps.* 29: 11)

Stih 5: ***Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său.*** *(Ps.* 4: 3)

Stih 6: ***Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui.*** *(Ps.* 29: 4)

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna.

glasul al 8-lea:

Podobie: ***Porunca cea cu taină...***

Arătatu-te-ai minunat întru răbdarea ta, întru toate ai plăcut lui Hristos, preafericite Ioan, cu gândul cel înțelept ai întărit sufletul, robind duhului cugetele trupești și alegând cele bune. Și nevoindu-te pentru Dumnezeu, bărbătește ai grăit: Iute este iarna, dar dulce este Raiul, cu durere este nevoința, dar fericită este răsplătirea. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre *(de două ori)*.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce ai luat de la înger bucuria lumii! Bucură-te ceea ce ai născut pe Făcătorul făpturii! Bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El *(Ps. 63, 11)*.

Stih: ***Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog către tine (Psalm 63, 1).***

Toată suflarea....

EVANGHELIA

Evanghelia de la Luca (6: 17-23)

„În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și ...”

(caută la liturghia din 6 decembrie.).

Psalmul 50.

Slavă..., Glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Ioan, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: ***Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.***

Și idiomela, glasul al 6-lea:

Pe tine te avem mijlocitor și rugător bineprimit, Sfinte Cuvioase Ioan, părintele nostru, căci tu te rogi pentru toți credincioșii drept măritori, ca să ne izbăvim de toate bolile sufletești și trupești, de necazuri și nevoi și de toată ispitirea vrăjmașului. Pentru aceasta, preaslăvim sfântă și cinstită pomenirea ta, și te chemăm: Nu

înceta să te rogi pentru sufletele noastre!

Canoanele

Se pune canonul Născătoarei de Dumnezeu (de la Paraclis), pe 6 și canonul sfântului, pe 8.

Cântarea 1,

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Glasul al 8-lea:
Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat și «din răutatea egiptenilor «scăpând israeliteanul, striga: «Izbăvitorului și Dumnezeului «nostru să-I cântăm.»

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.***

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe necazuri se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând, acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Canonul Sfântului
glasul al 8-lea:
Irmosul: ***Pe Faraon, cel ce se purta...***

Cum te vom mări pe tine, Sfinte Cuvioase Ioan, ocrotitorul Bulgariei, cel ce cu smerita rugăciune ai alergat la Împăratul luminii și din viforul lumii te-ai izbăvit, făcându-te părtaș vieții celei îngerești.

Cu ploaia lacrimilor tale și cu suspinurile din adâncul inimii ai făcut milostiv pe Cel ce are milostivire necheltuită, iar acum mijlocești pentru toate laturile Ortodoxiei, ca să se păzească de năvala eresurilor și să slujească Domnului totdeauna în dreaptă credință.

Slavă...

Jugul cel bun al lui Hristos l-ai luat și prieten te-ai făcut pustiei celei neroditoare, adăpându-o cu râurile rugăciunii tale și făcându-o părtașă cercetării dumnezeiești.

Și acum...

Cartea inimii mele o împodobește cu rugăciunile

tale, Preacurată, ceea ce te-ai arătat carte a Cuvântului Celui Veșnic.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

Cântarea a 3-a:
Irmosul:

«Doamne, Cel ce ai făcut cele «de deasupra crugului ceresc și «ai zidit Biserica, Tu pe mine «mă întărește întru dragostea «Ta; că Tu ești marginea «doririlor și credincioșilor «întărire, Unule Iubitorule de «oameni.»

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul scârbelor mele, că tu, mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștii ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți ca una care ai născut pe Hristos Cel puternic întru tărie, una preacurată.

Fiind cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmputinată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Canonul Sfântului
Irmosul: *Tu ești tăria mea,...*

Sfântul Ioan Teologul ți-a fost ție prieten mângâietor, îndulcindu-te de vederea lui încă din această viață; împreună cu acesta roagă-te să dea și sufletului meu pocăință și curățire de toate cugetele cele deșarte.

Părăsit-ai toată îndulcirea lumii și viața ta a fost pildă pentru multe suflete izbăvite de pe căile rătăcirii prin rugăciunea ta cea fierbinte.

Slavă...

Păstor al oilor necuvântătoare ai fost, dar ca pe David și pe tine Cinstite Părinte, Domnul te-a luat de la turmă și te-a arătat ales luminător al lumii.

Și acum...

Ploi de lacrimi dăruiește-mi, Preasfântă Fecioară, ceea ce ai adus în lume Ploaia Cea

Dumnezeiască spre curățirea ei de tot păcatul.

SEDEALNA sfântului, glasul al 5-lea:
Podobie: *Pe Cuvântul…*

Muntele te-a primit pe tine, părinte Ioan, cel ce râvneai a ajunge pe Taborul înțelegător al rugăciunii, de care împărtășindu-te acum desăvârșit, cere și sufletelor noastre luminare și mare milă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, Maică Preacurată, inimile noastre cele rănite de păcate curățește-le, ceea ce te-ai făcut sălaș Dumnezeirii. Izbăvește pe poporul tău din necazuri și ne ajută nouă ca să putem sta împotriva vrăjmașilor celor trufași, ca să-ți strigăm neîncetat: Bucură-te, ceea ce ești binecuvântată!

Cântarea a 4-a:
Irmosul:

«Am auzit, Doamne, taina «rânduielii Tale, am înțeles «lucrurile Tale și am preaslăvit «Dumnezeirea Ta.»

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul-Îndreptătorul, dumnezeiască mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Îndulcindu-ne, preacurată, cu harurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Canonul Sfântului
Irmosul: *Nepăzind poruncile Tale,...*

Toată dorirea pământească ai lepădat și te-ai unit desăvârșit cu Hristos, Cel ce haină de nuntă înfrumusețată cu strălucirile virtuților tale ți-a dăruit.

Pe nepotul tău, Sfinte Ioan, l-ai învățat întreaga înțelepciune și în cetele celor mântuiți s-a numărat prin moartea grabnică, dar împreună cu el roagă-te pentru pacea lumii.

Slavă...

Multe ispite ai răbdat de la cel rău, dar ai intrat prin poarta cea strâmtă a mântuirii, unde te veselești de lărgimea Raiului și te rogi pentru

sufletele noastre strâmtorate de necazuri.

Și acum...

Deschide cămara inimii mele cu cheia rugăciunii tale, Preacurată, ca să nu fiu eu aruncat și încuiat în temnițele iadului.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

«Luminează-ne pe noi, «Doamne, cu poruncile Tale și «cu brațul Tău cel înalt; pacea «Ta dă-o nouă, Iubitorule de «oameni.»

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, curată, ceea ce ai născut Izbăvirea cea veșnică și Pacea, care covârșește toată mintea.

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Tămăduiește, curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Canonul Sfântului

Irmosul: *Căutând cu ochiul Tău...*

Cu ochii gândului ai privit spre Făcătorul a toate și te-ai îndulcit de mireasma dragostei lui Hristos, pe Care Îl roagă și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Pustia ți-a fost soră în necazurile și nevoințele tale pline de viforul ispitelor, dar ai moștenit grădinile Raiului, unde te îndulcești de cântările îngerești și de adierile Duhului.

Slavă...

Pământul inimii tale l-ai lucrat cu rugăciunea neîncetat și ai biruit toate uneltirile celui viclean, de ale cărui vicleșuguri păzește-ne pe noi.

Și acum...

Pe Focul Cel Nemistuit L-ai purtat în pântece și ai aprins inimile cele reci cu focul iubirii Lui, de Dumnezeu Născătoare.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

«Rugăciunea mea voi vărsa «către Domnul și Lui voi spune «necazurile mele; că s-a «umplut sufletul meu de «răutăți și viața mea s-a «apropiat de iad, și ca Iona mă «rog: Dumnezeule, din «stricăciune scoate-mă.»

Cum a mântuit de moarte și de putrejune firea mea care era ținută de moarte și de putrejune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna: Izbăvește-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru necazuri; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, stăpână; și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Canonul Sfântului
Irmosul: *Rugăciunea mea voi vărsa...*

Fugit-ai de slava cea deșartă a lumii și Hristos te-a preamărit înaintea îngerilor Săi, ca pe un viteaz luptător spre dobândirea nepătimirii.

Maica Domnului te-a întărit în nevoințele tale și ai biruit toată lucrarea cea deșartă a vrăjmașului, pe care alungă-l de la cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Numele Înaintemergătorului purtând, cu smerenia ai strălucit și ai minunat pe îngeri, iar noi îți cerem să alungi de la noi prin rugăciune cugetele cele de mândrie.

Și acum...

Liniște dăruiește sufletului meu neputincios, Fecioară, ca una ce ai născut pe Cel Atotputernic și Mântuitorul sufletelor noastre.

CONDAC,
glasul al 8-lea:

Vieții îngerilor urmând și pentru iertarea greșelilor tale alergând la Hristos, preacuvioase, te-ai întărit cu sfintele Lui porunci și te-ai arătat stâlp nebiruit împotriva ispitelor vrăjmașului. Pentru care, strigăm către tine: Bucură-te, Sfinte Părinte Ioane, lumină preastrălucită!

ALT CONDAC,
glasul al 8-lea:

Cel ce ai fost alesul Domnului, cu vieţuire preaminunată, Preacuvioase Ioane, din tinereţe L-ai iubit pe Hristos şi ai urmat calea cea îngustă către El; iar pentru multele tale nevoinţe şi râuri de lacrimi, te-ai îmbogăţit cu darurile Sfântului Duh. Pentru aceasta te fericim şi, pentru că îndrăznire multă ai înaintea Sfintei Treimi, te rugăm, izbăveşte-ne din tot necazul, căci te chemăm pe tine: Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava şi bucuria noastră!

ICOS

Înger pământesc şi om ceresc ai fost, Preacuvioase Ioane. Cum ne vom învrednici oare să-ţi cântăm slava ta, noi, cei cuprinşi de multe neputinţe? Ci tu singur pune cântare de laudă în gurile noastre, celor ce-ţi strigam ţie:

Bucură-te, cel ce din părinţi binecredincioşi te-ai născut;

Bucură-te, căci în frica lui Dumnezeu, de ei bine ai fost crescut;

Bucură-te, cel care din tinereţile tale niciodată nu te-ai depărtat de Biserică;

Bucură-te, căci prin învăţăturile ei minte plină de har ai câştigat;

Bucură-te, credincios păzitor al poruncilor dumnezeieşti;

Bucură-te, vieţuitor sârguitor în post şi privegheri neîncetate;

Bucură-te, căci prin adormirea părinţilor tăi întru Domnul, puţina ta avere ai împărţit-o săracilor;

Bucură-te, căci pentru vieţuirea ta cea bună prigoana oamenilor vicleni ai îndurat;

Bucură-te, cel ce nedrepte clevetiri ai răbdat;

Bucură-te, cel ce cu blândeţe ai purtat necazurile;

Bucură-te, căci cu iubire de serafim ai urmat lui Hristos;

Bucură-te, ca pentru aceasta calea cea strâmtă a călugăriei ai luat;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava şi bucuria noastră!

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În luna octombrie, ziua a zecea, facem pomenirea Sfântului Cuvios Ioan de la Rila, făcătorul de minuni şi ocrotitorul Bulgariei.

Sfântul Ioan de la Rila, marele ascet al Bisericii Ortodoxe Bulgare s-a născut în anul 876 în satul Skrino în ţinutul Sredets (astăzi Sofia).

După ce și-a pierdut părinții, băiatul a devenit păzitor de vite pentru a se ține departe de lume. Odată stăpânul său l-a bătut pentru că îi pierduse o vacă cu vițelul ei. Băiatul a plâns îndelung și s-a rugat ca Dumnezeu să-l ajute. Când a găsit vaca și cu vițelul și a vrut să se întoarcă acasă cu ele, apa curgea cu putere în râul Struma, iar el trebuia să îl treacă. Tânărul s-a rugat, și-a pus cămașa lui zdrențuită pe apă, a făcut deasupra ei semnul crucii, a luat vițelul în brațe și merse cu el, precum ar fi mers pe uscat, până pe celălalt mal al râului unde se afla vaca.

Stăpânul, care îl privea pe ascuns, se înspăimântă când văzu această minune. Îi dărui plata tânărului, apoi îl slobozi din casa lui. Împărțind de pomană lucrurile sale, tânărul Ioan își părăsi satul și plecând se făcu monah.

La început și-a continuat asceza pe un deal înalt și arid, mâncând doar plante sălbatice. Adăpostul lui era un tufăriș. După puțină vreme tâlharii au venit peste el noaptea, l-au bătut și l-au scos de acolo afară. Și-a găsit apoi o peșteră adâncă și s-a instalat în ea. Peste puțină vreme, nepotul său, Luca, s-a instalat și el acolo.

Locul era însă lipsit de lume, astfel încât Sfântul Ioan a crezut la început că apariția lui Luca era o înșelăciune diavolească, dar aflând că tânărul își caută mântuirea sufletului său, l-a primit cu dragoste. Au viețuit, însă, împreună nu pentru multă vreme. Fratele sfântului Ioan i-a găsit pe asceți și cu forța și-a luat fiul înapoi. În drum spre casă tânărul a murit din pricina unei mușcături de șarpe. Fratele său s-a căit și întorcându-se la sfânt și-a cerut iertare. Pribeagul mergea apoi adesea la mormântul tânărului nevinovat și își cerea iertare.

Sfântul Ioan a petrecut doisprezece ani în peștera pustie, apoi s-a dus în sălbăticia Rilei și s-a instalat în scorbura unui copac. Postea și se ruga mult, plângea neîncetat și mânca doar iarbă. Văzând o asemenea nevoință, Dumnezeu a făcut să crească acolo fasole, din care sfântul a mâncat multă vreme. Faptele sale minunate l-au făcut apoi cunoscut oamenilor din împrejurimi.

Astfel odată o turmă de oi speriate alergă de-a lungul potecilor abrupte și

prăpăstioase, și nu s-a oprit până la locul în care viețuia sfântul. Ciobanii, urmărindu-și turma, l-au descoperit cu uimire pe sihastru, care i-a întâmpinat prietenește: „Veniți aici căci sunteți înfometați. Luați niște fasole de la mine și mâncați”. Atunci toți mâncară și se îndestulară. Unul dintre ei a luat mai multă fasole ca să aibă provizii. În drum spre casă a vrut să le dea și tovarășilor săi, dar nu mai era nici o boabă. Ciobanii se întoarseră cu căință la bătrânul Ioan, care îi aștepta și le spuse, zâmbind: „Vedeți, copiii, aceste fructe sunt lăsate de la Dumnezeu doar ca hrana în sălbăticie”.

De-atunci ei începură să aducă la sfânt pe bolnavi și pe cei tulburați de duhuri necurate, pe care el îi vindeca prin rugăciune. Ca să nu cadă pradă laudelor omenești, monahul părăsi scorbura lui dragă și se instală pe un pisc înalt și stâncos foarte greu de urcat, unde a viețuit timp de șapte ani sub cerul liber. Vestea despre marele ascet Ioan de la Rila a ajuns până la regele bulgar Petru (927-969), care voia să îl întâlnească. Sfântul Ioan însă i-a scris o scrisoare, refuzând o astfel de întâlnire.

Mai târziu, Sfântul Ioan a început să primească sub povățuirea sa pe monahi, care au ridicat apoi o mănăstire cu o biserică în peștera în care Sfântul Ioan trăise mai înainte. Sfântul Ioan și-a povățuit turma duhovnicească cu multă înțelepciune până la moartea sa, la 18 august 946, pe când era în vârstă de 70 de ani.

Cu cinci ani înainte de a-și da sfârșitul a scris cu mâna sa un „Testament pentru ucenici”, care s-a dovedit a fi una din cele mai frumoase creații ale literaturi bulgare vechi. Viață sfântă a ascetului și marile binecuvântări de la Dumnezeu primite prin rugăciunile sale au fost o frumoasă predică a Credinței Creștine pe pământul nou creștinat al Bulgariei. În vremurile grele de luptă ale Bulgariei cu Bizanțul, sub regele bulgar din vest Samuel (976-1014), Sfântul Ioan s-a arătat ucenicilor săi, cerând să îi ducă moaștele sale la Sofia, unde se adăpostise și patriarhul bulgar Damian (927-972). Se crede că aducerea sfintelor sale moaște la Sofia a avut loc în anul 980.

Puțin mai târziu, mâna dreaptă a Sfântului Ioan de la Rila a fost dusă în Rusia, unde a fost

construită și o biserică în numele Sfântului Ioan, cu o capelă închinată Sfinților Mucenici Flor și Lavru, în ziua prăznuirii lor, 18 august, care este și ziua adormirii Sfântului Ioan.

În anul 1183, regele maghiar Bela al II-lea (1174-1196), în timpul unei campanii împotriva grecilor, a pus stăpânire pe racla cu moaștele Sfântului Ioan, împreună cu alte lucruri și le-a dus în orașul Esztergom.

În anul 1187, după ce a împodobit racla, a trimis înapoi sfintele moaște cu mare cinste. La 19 octombrie 1238, moaștele Sfântului Ioan au fost aduse în mod solemn în noua capitală a Bulgariei, Târnovo, și depuse într-o biserică închinată sfântului. La 1 iulie 1469, sfintele moaște ale Sfântului Ioan de la Rila au revenit în mănăstirea de la Rila, unde se odihnesc și astăzi, aducând ajutor plin de har ceresc tuturor credincioșilor.

Sfântul Ioan de la Rila este considerat astăzi ocrotitorul poporului bulgar și cel mai mare sfânt din Biserica Ortodoxă Bulgară.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

«Tinerii, cei ce au mers din «Iudeea în Babilon oarecând, «cu credința Treimii, văpaia «cuptorului au călcat-o, «cântând: Dumnezeul părinți-«lor noștri, bine ești cuvântat.»

Când ai vrut să tocmești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Maică preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească pe cei ce strigă cu credință: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de

Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Canonul Sfântului

Irmosul: ***Chipului celui de aur...***

Mănăstirea ta poartă ca pe o comoară cinstitele tale moaște, iar noi, măcar că suntem departe, chemăm în ajutor numele tău spre izbăvire de toată răutatea.

Multe vindecări ai mijlocit celor neputincioși cu trupul și cu sufletul și i-ai înfățișat lui Hristos mai îndreptat.

Slavă...

Izvor de minuni te-ai arătat pentru cei credincioși, căci rugăciunea ta grabnic risipește toate uneltirile celui rău.

Și acum...

Carte a Cuvântului pe tine te știm, ceea ce ai rupt zapisul lui Adam prin nașterea Celui Ce a zdrobit porțile iadului.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

«Pe Împăratul ceresc, pe «Care Îl laudă oștile îngerești, «lăudați-L și-L preaînălțați «întru toți vecii.»

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînalță întru toți vecii.

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, curată, în veci.

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînalță nașterea ta cea de negrăit.

Tu izgonești asuprirea și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Canonul Sfântului

Irmosul: ***Văzându-Te soarele întins pe Cruce,...***

Ca pe un fiu al pustiei ai fost adus înaintea Celui ce a sfințit zidirea Sa, iar noi, cei cu inimi pustiite de păcate, cerem roadele rugăciunilor tale.

Bulgaria te are mare ocrotitor de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, iar noi, toți, alergăm către tine în rugăciune Sfinte, ca să ne soliești mare milă și iertarea păcatelor.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu lacrimile peste măsură și cu smerenia cea multă ai omorât pe vrăjmașii nevăzuți și ai rușinat toate tulburările lor, rămânând neclintit în pacea lui Hristos.

Și acum...

Pe cei ce Te cinstesc pe Tine, Preacurată, îi acoperă cu rugăciunea Ta de toate ispitele vrăjmașilor nevăzuți.

Cântarea a 9-a:
Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de «Dumnezeu, te mărturisim pe «tine Fecioară curată, noi cei «izbăviți prin tine, slăvindu-te «cu cetele cele fără de trup.»

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce din boală în sănătate.

Canonul Sfântului
Irmosul: ***Eva prin păcatul neascultării,...***

Ca un stâlp de foc ai strălucit în mijlocul pustiei, făcându-te pildă celor râvnitori de adevăr, ca să urmeze pe Hristos cu tot sufletul, lepădând orice dorire pământească .

Sub acoperământul rugăciunilor tale primește-ne pe noi, cei prigoniți de mulțimea ispitelor și care alergăm cu nădejde către tine.

Slavă...

Cu bucurie te-ai mutat în slava cea cerească și de acolo trimiți raze de rugăciuni pentru cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine.

Și acum...

Ca o Împărătească ai purtat pe Împăratul cerurilor și pe oamenii cei muritori i-ai scos de sub robia patimilor, Preasfântă Fecioară.

LUMINÂNDA

glasul al 3-lea:
Podobie: ***Cercetatu-ne-a pe noi...***

Ca finicul ai înflorit, după cuvântul lui David, Sfinte părinte Ioan, făcându-te locaș Preasfântului Duh și slăvit lumii arătându-te. Roagă-te neîncetat pentru noi, cei ce lăudăm cu credință preacinstită pomenirea ta, cuvioase.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine te fericim cu cântări fără tăcere, Fecioară, pentru că din Treime, pe Unul L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, și ai purtat pe dumnezeieștile brațe pe Cuvântul Cel prea bogat, neschimbat și nemutat.

LA LAVIȚĂ

Se pun stihirile pe 4,

glasul al 4-lea:

Podobie: *Dat-ai semn...*

Ca soarele prealuminat răsărind, Cuvioase părinte Ioan, prealăudată pomenirea ta strălucește cu razele faptelor tale celor bune, luminând simțurile credincioșilor cu lumina minunilor. Pe care, cinstindu-o cu bucurie, te lăudăm, și cu credință săvârșim sfântă prăznuirea ta.

Ca un înger pământesc ai viețuit, cu înfrânarea topind trupul tău, Sfinte Ioan. Întru privegheri petrecând și la pomenirea morții cu osârdie cugetând, dumnezeiescule părinte, cu suișurile cele mari te-ai ridicat către dorirea cea desăvârșită. Drept aceea, te-ai apropiat cu adevărat de Hristos, Cel Ce este Piatra cea din capul unghiului.

Patimile trupești cu înfrânarea și cu osârdnica rugăciune le-ai vestejit, pe șarpele cel înșelător cu pâraiele lacrimilor l-ai înecat, părinte cuvioase și I-ai plăcut lui Dumnezeu, vrednicule de minuni. Pentru aceasta, te-a împodobit pe tine cu cerești le daruri Iisus, Iubitorul de oameni și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apostolul iubirii multă dragoste și ajutor în biruirea ispitelor ți-a arătat, cuvioase părinte Ioan, iar acum împreună cu el te rogi pentru pacea lumii și înmulțirea dragostei între oameni, pentru care cu evlavie pe tine te cinstim.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Cuvioase părinte Ioan, cugetând ziua și noaptea la legea Domnului, te-ai învrednicit a te face împreună sădit cu lemnul vieții și rodul ostenelilor tale cununi a odrăslit. Pentru aceea, având îndrăznire către Dumnezeu, Primitorul nevoințelor, cere nouă curățire și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne

izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile se pun din cântarea a 3-a pe 4 și din cântarea a 6-a, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Sfântul Ioan Teologul ți-a fost ție prieten mângâietor, îndulcindu-te de vederea lui încă din această viață; împreună cu acesta roagă-te să dea și sufletului meu pocăință și curățire de toate cugetele cele deșarte.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Părăsit-ai toată îndulcirea lumii și viața ta a fost pildă pentru multe suflete izbăvite de pe căile rătăcirii prin rugăciunea ta cea fierbinte.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Păstor al oilor necuvântătoare ai fost, dar ca pe David și pe tine Cinstite Părinte, Domnul te-a luat de la turmă și te-a arătat ales luminător al lumii.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Toată dorirea pământească ai lepădat și te-ai unit desăvârșit cu Hristos, Cel ce haină de nuntă înfrumusețată cu strălucirile virtuților tale ți-a dăruit.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Fugit-ai de slava cea deșartă a lumii și Hristos te-a preamărit înaintea îngerilor Săi, ca pe un viteaz luptător spre dobândirea nepătimirii.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Maica Domnului te-a întărit în nevoințele tale și ai biruit toată lucrarea cea deșartă a vrăjmașului, pe care alungă-l de la cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Numele Înaintemergătorului purtând, cu smerenia ai strălucit și ai minunat pe îngeri, iar noi îți cerem să alungi de la noi prin rugăciune cugetele cele de mândrie.

Și acum...

Liniște dăruiește sufletului meu neputincios, Fecioară, ca una ce ai născut pe Cel Atotputernic și Mântuitorul sufletelor noastre.

TROPARUL
glasul 1:

Dreptar al pocăinței și chip al blândeții, pildă de trezvie și de nepătimire te-ai arătat, Cuvioase Părinte Ioan, prin viața ta cea îngerească. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre!

ALT TROPAR
același glas:

Cu cetele îngerilor te-ai asemănat în rugăciune, Sfinte Ioan, căci lepădând toate ale lumii te-ai dăruit cu totul lui Dumnezeu. Cetele monahilor te cinstesc ca pe un mare stâlp al Înțelepciunii, drept care nu uita, părinte, pe cei ce se chinuiesc în întunericul celor lumești, ci îi povățuiește pe calea mântuirii.

CONDAC,
glasul al 8-lea:

Vieții îngerilor urmând și pentru iertarea greșelilor tale alergând la Hristos, preacuvioase, te-ai întărit cu sfintele Lui porunci și te-ai arătat stâlp nebiruit împotriva ispitelor vrăjmașului. Pentru care, strigăm către tine: Bucură-te, Sfinte Părinte Ioane, lumină preastrălucită!

ALT CONDAC,
glasul al 8-lea:

Cel ce ai fost alesul Domnului, cu viețuire preaminunată, Preacuvioase Ioane, din tinerețe L-ai iubit pe Hristos și ai urmat calea cea îngustă către El; iar pentru multele tale nevoințe și râuri de lacrimi, te-ai îmbogățit cu darurile Sfântului Duh. Pentru aceasta te fericim și, pentru că îndrăznire multă ai înaintea Sfintei Treimi, te rugăm, izbăvește-ne din tot necazul, căci te chemăm pe tine:

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Prochimen, glasul al 7-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: ***Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?***

APOSTOLUL din Epistola către Romani (8, 28-39)

(vezi Apostolul din ziua de 2 septembrie)

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Stih: ***Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.***

EVANGHELIA de la Marcu (8, 34-38; 9, 1)

(vezi Evanghelia din Duminica după Înălțarea Cinstitei Cruci)

Chinonicul:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme ***(Psalm 111, 6)*****.**

.

ACATISTUL SFÂNTULUI CUVIOS IOAN DE LA RILA, OCROTITORUL BULGARIEI

Condacul 1

Cel ce ai fost alesul Domnului, cu vieţuire preaminunată, Preacuvioase Ioane, din tinereţe L-ai iubit pe Hristos şi ai urmat calea cea îngustă către El; iar pentru multele tale nevoinţe şi râuri de lacrimi, te-ai îmbogăţit cu darurile Sfântului Duh. Pentru aceasta te fericim şi, pentru că îndrăznire multă ai înaintea Sfintei Treimi, te rugăm, izbăveşte-ne din tot necazul, căci te chemăm pe tine: *Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava şi bucuria noastră!*

Icosul 1

Înger pământesc şi om ceresc ai fost, Preacuvioase Ioane. Cum ne vom învrednici oare să-ţi cântăm slava ta, noi, cei cuprinşi de multe neputinţe? Ci tu singur pune cântare de laudă în gurile noastre, celor ce-ţi strigăm:

Bucură-te, cel ce din părinţi binecredincioşi te-ai născut;

Bucură-te, căci în frica lui Dumnezeu, de ei bine ai fost crescut;

Bucură-te, cel care din tinereţile tale niciodată nu te-ai depărtat de Biserică;

Bucură-te, căci prin învăţăturile ei minte plină de har ai câştigat;

Bucură-te, credincios păzitor al poruncilor dumnezeieşti;

Bucură-te, vieţuitor sârguitor în post şi privegheri neîncetate;

Bucură-te, căci prin adormirea părinţilor tăi întru Domnul, puţina ta avere ai împărţit-o săracilor;

Bucură-te, căci pentru vieţuirea ta cea bună prigoana oamenilor vicleni ai îndurat;

Bucură-te, cel ce nedrepte clevetiri ai răbdat;

Bucură-te, cel ce cu blândeţe ai purtat necazurile;

Bucură-te, căci cu iubire de serafim ai urmat lui Hristos;

Bucură-te, ca pentru aceasta calea cea strâmtă a călugăriei ai luat;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 2

Deșertăciunea lumii acesteia văzând, Preacuvioase Ioane, te-ai ostenit să o părăsești. Căci nimic nu te putea despărți de Hristos: nici robia, nici tinerețea ta, nici mărirea, nici frumusețea lumii acesteia. Pe toate acestea deșarte socotindu-le, către Hristos, asemenea cerbului la izvoarele apelor, ai alergat zicând: *Aliluia!*

Icosul 2

Dumnezeieștii înțelegeri te-ai supus, fericite, când în vis ai văzut pe Domnul, Care ți-a poruncit să ieși din pământul tău și locul mântuirii tale ți-a arătat. Pe cele din lume nesocotind, te-ai sălășluit în obștea monahicească din Ruen, unde chip îngeresc ai primit. Pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, cel ce viața monahicească ai iubit;

Bucură-te, cel ce ai ales să te lupți cu păcatul până la moarte;

Bucură-te, cel ce dimpreună cu părul și poftele lumești ți-ai tăiat;

Bucură-te, cel ce după nevoințele călugărești cu sete nepotolită ai tânjit;

Bucură-te, cel ce spre cele ce înainte se aflau ai alergat și pe cele dinapoia ta le-ai uitat;

Bucură-te, cel ce dulceața vieţuirii sihăstrești ai aflat;

Bucură-te, cel ce pentru dragostea dumnezeiasca viață pustnicească o ai iubit;

Bucură-te, cel ce pentru o astfel de pricină locul tunderii tale ai lăsat;

Bucură-te, cel ce în muntele care ți s-a arătat în vedenie ai intrat;

Bucură-te, cel ce în colibă de ramuri te-ai sălășluit;

Bucură-te, pustnic luminat;

Bucură-te, următor al Sfântului Ioan Botezătorul;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 3

De Duhul Sfânt ocrotit fiind, în pustie te-ai sălășluit, Sfinte Ioane, ca în liniște să viețuiești, fără oprelişti cu Dumnezeu să vorbești și asemenea îngerilor să-L slăvești neîncetat; luminat de razele luminii dumnezeiești să fii și să te rogi Mântuitorului nostru pentru toți oamenii și pentru făptura întreagă, cântându-I neîncetat: *Aliluia!*

Icosul 3

Aprinsă dorire având pe Dumnezeu să-L vezi, ca oarecând Moise, preacuvioase, în munte ai urcat să primești descoperirile slavei dumnezeiești, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la mintea omenească nu s-au suit. Cine poate înfățișa toate nevoințele tale săvârșite în liniște? Iar noi, minunându-ne de a ta viețuire, îți cântăm:

Bucură-te, cel ce mari nevoințe asupra ta ai luat;

Bucură-te, cel ce îngerii prin a ta viețuire ai minunat;

Bucură-te, cel ce nu cu pâine, ci cu ierburi și rădăcini te-ai hrănit;

Bucură-te, căci și pe acestea după asfințitul soarelui cu cumpătare le mâncai;

Bucură-te, căci cu măsură setea cu apă îți ostoiai;

Bucură-te, cel ce împreună cu prorocul ai grăit: *„ca un dobitoc am fost înaintea Ta”*;

Bucură-te, cel ce râuri de lacrimi din ochi ai vărsat;

Bucură-te, că neîncetat rugăciuni lui Dumnezeu ai înălțat;

Bucură-te, că prin aceste nevoințe de pofte te-ai curățit;

Bucură-te, cel ce ai rușinat pe diavolii cei veniți în chip de fiară să te înfricoșeze;

Bucură-te, diamant de vicleșugurile vrăjmașului nezdrobit;

Bucură-te, cel ce în toate ispitele și necazurile împreună cu Dumnezeu neîncetat ai petrecut;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 4

Furtuna muncilor diavolești voind să o domolești, într-o peșteră întunecată te-ai sălășluit, Preacuvioase Ioane, trupul tău

îmblânzind și de lumina soarelui lipsindu-te, pentru a nu te lipsi de dumnezeiasca lumina în Împărăția Domnului tău și împreună cu toți sfinții cântare să-I aduci: *Aliluia!*

Icosul 4

De tine, preacuvioase, auzind fiul fratelui tău, Luca, de părinții săi s-a ascuns, în pustie a venit și, de tine povățuit, ale tale nevoințe a agonisit. Iar noi, după puterea darului tău minunându-ne, toți cântare îți cântăm:

Bucură-te, cel ce cu dumnezeiasca lumină pe al tău ucenic ai luminat;

Bucură-te, căci, dintr-un copil, pustnic ai făcut;

Bucură-te, căci pentru această nouă năpastă din răul cel vechi ai suferit;

Bucură-te, căci defăimare că pe copil ai răpit, ai răbdat;

Bucură-te, căci batjocura fratelui tău ai îndurat;

Bucură-te, căci pe copilul luat de lângă tine cu binecuvântare l-ai întărit;

Bucură-te, căci cu lacrimi de rugăciune pe diavol ai rușinat;

Bucură-te, căci pe copilul mușcat de șarpe prin moarte cu Domnul l-ai unit;

Bucură-te, floare a Raiului, pe stâncile muntelui Rila crescută;

Bucură-te, ca de dumnezeiasca Piatră cu apă vie din belșug ai fost adăpat;

Bucură-te, floare tainică a Domnului, care nici în pustie n-ai rămas neștiută;

Bucură-te, candela a lui Hristos, ce în bezna peșterii ai strălucit;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 5

Asemenea stelelor călăuzitoare sunt sfinții, căci singuri spre Hristos călătoresc și celorlalți oameni calea mântuirii o arată. Pentru aceasta, cel viclean îi muncește, precum pe tine, Sfinte Ioane, căci te-a chinuit în chip de tâlhar, și cu bătaie te-a izgonit din cea dintâi peșteră a ta. Atunci și mai adânc în pustiul Rilei ai intrat și în scorbura unui stejar mare te-ai sălășluit, ca, astfel, cu

mai mari nevoințe pe Domnul Tău să-L preaslăvești și să-I aduci cântare: *Aliluia!*

Icosul 5

Harea ta osârdie văzându-o Domnul a poruncit pământului să rodească năut sălbatic pentru hrana ta; El te-a arătat păstorilor celor necredincioși, care în pustie te-au aflat, pentru ca și noi împreună cu aceștia, care au văzut minunatele tale fapte, să te chemăm pe tine:

Bucură-te, cel ce mari chinuri de la demoni ai luat;

Bucură-te, nebiruit ostaș al lui Hristos;

Bucură-te, căci nu ai fost până la capăt de ei muncit;

Bucură-te, căci cu atotputernicul acoperământ al lui Hristos ai fost acoperit;

Bucură-te, căci înaintea păstorilor de Dumnezeu ai fost preamărit;

Bucură-te, căci fără voia celor ce te-au aflat, despre viața ta le-ai vestit;

Bucură-te, cel ce cu ierburi minunate i-ai hrănit;

Bucură-te, cel ce cu semn minunat la plecare i-ai povățuit;

Bucură-te, căci și altora au propovăduit despre tine;

Bucură-te, căci din cele dăruite ție de Dumnezeu nimic nu ai ascuns;

Bucură-te, cel ce pe îndrăcitul aflat în grele munci cu rugăciune și lacrimi l-ai vindecat;

Bucură-te, căci, făcând aceasta, întreaga nădejde în Dumnezeu ți-ai pus;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 6

Trebuință avem să mărturisim smerenia ta, Preacuvioase Ioane, pe care în rugăciunea de vindecare a îndrăcitului o ai arătat: "Dumnezeule Milosârde, nu sunt vrednic nici numele Tău să-L rostesc cu necuratele mele buze!" Pentru aceasta, și noi căutăm cu smerenie să ne rugăm Domnului și să-i cântăm: *Aliluia!*

Icosul 6

Poporul cel drept măritor credință și dragoste mare ți-a arătat, cel ce cu mari minuni ai strălucit. Dar tu de slavă ai fugit prin multe locuri ale pământului bulgăresc, ieșind din scorbura stejarului, ca de slava oamenilor să te depărtezi. De aceea pentru a ta smerenie noi toți te lăudăm:

Bucură-te, cel ce smerenia cea dumnezeiască ai iubit;

Bucură-te, cel ce slava omenească ai disprețuit;

Bucură-te, căci glasul lui Hristos, care la smerenie te-a chemat, ai ascultat;

Bucură-te, căci neîncetat cuvintele Scripturii ai împlinit, că nu nouă, ci lui Dumnezeu se cuvine lauda;

Bucură-te, ca înălțimile duhovnicești ai atins, dar smerindu-te, nici o faptă bună în tine nu ai văzut;

Bucură-te, cel ce asemenea unui pom roditor cu ramurile aplecate spre pământ ai fost;

Bucură-te, cel care ai râvnit smerenia lui David, care grăiește: *„eu vierme sunt, iar nu om”;*

Bucură-te, cel ce împreună cu Prorocul Isaia ai strigat: *„O, vai mie”!*

Bucură-te, cel ce împreună cu apostolul te-ai numit pe tine cel dintâi dintre păcătoși;

Bucură-te, cel ce în smerenia ta Domnului ai urmat;

Bucură-te, căci, cu bărbăție, cu slava deșartă ai luptat;

Bucură-te, cel care ca pe țărâna cu picioarele o ai călcat;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 7

Mari nevoințe pentru dragostea lui Hristos râvnind, stâlpnicului Simeon te-ai asemănat, Preacuvioase Ioane, pe stâncă te-ai urcat, zi și noapte petrecând în rugăciune, ca unul ce te-ai făcut fără de grai, stânca cu lacrimi spălându-o, numai cu Dumnezeu dorind să grăiești. Iar noi, această nevoință văzând, preaslăvim în tine pe Domnul cel Preaputernic, cântându-I: *Aliluia!*

Icosul 7

Neputând noua ta nevoința să o rabde, fericite, diavolul cu o legiune întreagă de demoni de pe stâncă te-a doborât în prăpastie. Dar tu cu chinuri mari te-ai ridicat și te-ai întors la locul rugăciunii tale, înălțându-ne împreună cu tine și pe noi, cei minunați de a ta nevoință, ca să-ți cântăm ție:

Bucură-te, cel ce mare dragoste pentru Dumnezeu ai dobândit;

Bucură-te, căci pentru aceasta chinuri grele ai răbdat de la legiunile de demoni;

Bucură-te, căci nicidecum nu ai socotit aceste munci;

Bucură-te, cel ce ai iubit pe Hristos mai mult decât viața;

Bucură-te, că nimic nu te-a îndepărtat de Hristos;

Bucură-te, căci pentru aceasta El te-a iubit;

Bucură-te, cel ce de slujirea cea îngerească te-ai învrednicit;

Bucură-te, cel ce din mâinile îngerului pâine ai primit;

Bucură-te, cel care cu dragoste pentru Hristos toate ispitele diavolești le-ai biruit;

Bucură-te, că pentru aceasta toate poruncile Lui le-ai păzit;

Bucură-te, cel care pentru această dragoste numai slava dumnezeiască o ai căutat;

Bucură-te, cel ce pentru aceasta ai fost de Dumnezeu preaslăvit;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 8

Viața ta cea minunată, smerenia ta cea mare și dragostea pentru Hristos au sporit în tine darul pe care l-ai primit la botez pentru patimile lui Hristos și moartea Sa pe cruce. Pentru aceasta Domnul, duhovnicesc soare al Bisericii Ortodoxe te-a așezat, pentru că prin tine fiii acesteia să se lumineze spre mântuire și să strige lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 8

Tu întreg vas al harului lui Dumnezeu ai fost ales, Preacuvioase Ioane, căci prin tine s-au împlinit cuvintele Botezătorului, că Dumnezeu nu cu măsură dă Duhul Său. Cu mulţime de daruri te-a împodobit pe tine Domnul. Cu mulțime de semne ale harului

viața ta a fost umplută. Pentru aceasta, avându-te ca pildă, îți aducem laudă:

Bucură-te, cel care darul smereniei lui Hristos ai agonisit;

Bucură-te, căci darul lacrimilor și al blândeții ai primit;

Bucură-te, căci cu înțelepciune și curăție de Dumnezeu ai fost împodobit;

Bucură-te, care cu credința făcătoare de minuni ai fost luminat;

Bucură-te, că nu doar ai crezut în Hristos, ci ai și răbdat munci pentru El;

Bucură-te, căci cu darul râvnei după Dumnezeu ai fost încununat;

Bucură-te, care de iubire pentru aproapele ai fost plin;

Bucură-te, cel care cu darul cunoașterii dumnezeiești ai fost învrednicit;

Bucură-te, care cu darul înainte-vederii ai strălucit;

Bucură-te, căci darul rugăciunii neîncetate l-ai avut;

Bucură-te, cel ce nădejdea în fericirea viitoare până la capăt o ai păzit;

Bucură-te, căci ai pregustat această fericire încă din viața aceasta;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 9

Vestea despre tine - primitor al tuturor darurilor Sfântului Duh, Preacuvioase Ioane - a ajuns la bine credinciosul țar Petru, care a voit să te vadă, trimițând pentru această nouă ostași să te afle. Iar tu, văzând cu duhul că sunt înfometați, i-ai săturat cu puțină pâine, pentru care ei, văzând această preaslăvită minune, au cântat Domnului: *Aliluia!*

Icosul 9

Înțelepții lumii acesteia nu înțeleg cum țarul Petru în slava sa a alergat la tine cu daruri, fericite, și cum mult s-a întristat când a aflat că nu se poate apropia de locașul tău din pricina înălțimii muntelui. Însă noi, amintindu-ne de cuvintele Domnului spuse tuturor: *„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui”*, îți strigăm:

Bucură-te, cel ce Împărăția cerurilor o ai aflat încă de pe pământ;

Bucură-te, căci Dumnezeu această împărăție lucrătoare ți-a arătat;

Bucură-te, că prin agonisirea harului ai arătat oamenilor Împărăția lui Dumnezeu;

Bucură-te, căci cât ai fost în trup fericirea Raiului în tine o ai păzit;

Bucură-te, că mărgăritarul de mult preț dobândind, deșertăciunea lucrurilor vremelnice o ai arătat;

Bucură-te, căci dreptate, pace și bucurie ai aflat întru Duhul Sfânt;

Bucură-te, cel care slava regelui o ai umbrit cu strălucirea harului;

Bucură-te, cel care, comoara cerească având, darurile regelui nu ai primit;

Bucură-te, cel care țarului Petru ai făgăduit să vă întâlniți în Împărăția cerurilor;

Bucură-te, căci în epistolă ai povățuit pe țar să fie milostiv și de Biserică să asculte;

Bucură-te, că pe țar pocăință l-ai învățat;

Bucură-te, căci pentru pocăință Împărăția cerurilor i-ai prorocit;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 10

Voind să te mântuiești până la capăt de cursele vrăjmașului, Preacuvioase Ioane, vreme de șapte ani și patru luni, ai viețuit în nevoință, sălășluindu-te pe stâncă. Mulți râvnind vieții tale, au înălțat biserică și mănăstire lângă acea stâncă, avându-te pe tine ca cel dintâi păstor și învățător, ca de acolo să înalțe neîncetat cântare de laudă lui Dumenezeu: *Aliluia!*

Icosul 10

Zid neclintit a fost pentru tine smerenia chiar până la moarte, Fericite Ioane; și, cunoscând clipa morții tale, cu lacrimi L-ai

rugat pe Dumnezeu: *„Părinte Atotputernice, nimic bun nu am săvârșit eu pe pământ! Pentru aceasta Te rog să-mi trimiți înger bun să vină la mine, ca să nu-mi fie cumva oprită calea spre ceruri de către duhurile răutății! Doamne, în mâinile Tale îmi încredințez sufletul!”* Și, zicând aceasta, ai trecut la viața de dincolo. Iar noi, minunându-ne de această dreaptă trecere, îți aducem laudă astfel:

Bucură-te, cel care prin viața și moartea ta învățătură ne-ai dat;

Bucură-te, cel care ne-ai chemat să cugetăm la cele cerești, și nu la cele pământești;

Bucură-te, căci de nici o dulceață lumească nu te-ai alipit;

Bucură-te, căci cu sfârșit bun de Dumnezeu ai fost dăruit;

Bucură-te, cel care viața întreagă la moarte ai cugetat;

Bucură-te, cel ce cuvintele apostolului: *„în fiecare zi mor păcatului”* ai împlinit;

Bucură-te, căci împreună cu Apostolul Pavel moartea ai dorit;

Bucură-te, căci ai voit de viața aceasta să fii slobozit și veșnic să fii cu Hristos;

Bucură-te, cel care cu lacrimi și rugăciuni pentru moarte te-ai gătit;

Bucură-te, căci pentru aceasta, după moarte nu la judecată, ci la viață ai trecut;

Bucură-te, cel care după moarte la bucuria veșnică cea împreună cu Hristos ai fost luat;

Bucură-te, căci mare îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu ai dobândit;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 11

Venind vremea prăznuirii tale și cu cântări de laudă fiind cinstit, din mormântul tău a început să se răspândească mireasmă bineplăcută, Preacuvioase Ioane. Și desfăcându-l pe acesta, au aflat trupul tău neputrezit și plin de bună-mireasmă. De atunci mulțime de minuni s-au săvârșit prin moaștele tale, spre tămăduirea celor ce aleargă la tine și strigă către Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 11

Domnul te-a arătat că pe o făclie, care Lumină ai primit, preacuvioase, și ca pe un locaș al Sfântului Duh, iar trupul tău l-a păzit nefăcându-l părtaș putreziciunii. Văzând darul acesta, te slăvim așa:

Bucură-te, căci prin a ta neputrezire atotputernicia lui Dumnezeu ai binevestit;

Bucură-te, cel ce nemurirea trupurilor după învierea de obște o ai preînchipuit;

Bucură-te, cel care prin neputrezirea ta slava lui Dumnezeu în Biserica Sa o ai arătat;

Bucură-te, cel care adevărul învierii morților ai adeverit;

Bucură-te, căci după moarte, egumenului Mănăstirii Rila în vis i te-ai arătat;

Bucură-te, cel care ai poruncit ca moaștele tale să fie strămutate la Sredet;

Bucură-te, căci mari minuni și aici ai făcut;

Bucură-te, căci, strămutat fiind în Târnovo, mari semne ai săvârșit;

Bucură-te, căci din ale tale moaște în aceste mari cetăți de scaun har ai revărsat;

Bucură-te, cel care câtă vreme ai fost în robie ai înspăimântat pe toți cu puterea ta;

Bucură-te, cel care regelui grec Manuil tămăduire ai dăruit;

Bucură-te, căci episcopului Esztergomului limba ai legat și dezlegat;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 12

Mare dar ți-a dat Dumnezeu pentru dragostea ta cea mare pentru El, preaminunate alesule al lui Dumnezeu, Preacuvioase părinte Ioane - neputințele să le tămăduiești, pe cei înșelați să-i luminezi și să te faci toate tuturor celor ce se roagă ție pentru mântuire. Pentru aceasta, mulțumire aducând Domnului, Care ni te-a dăruit, neîncetat strigăm Lui: *Aliluia!*

Icosul 12

Cu cântări mărindu-te, nu putem să arătăm în cuvinte neputincioase toate faptele tale cele minunate, preacuvioase. Mare între cei bineplăcuți lui Dumnezeu văzându-te, îndrăznim să te lăudăm așa:

Bucură-te, cel ce te-ai arătat preaminunat în nevoințe;

Bucură-te, cel ce ai fost preamărit de Dumnezeul Cel preaslăvit;

Bucură-te, căci nu numai în Biserica Bulgariei ai strălucit;

Bucură-te, căci și de celelalte Biserici Ortodoxe ești mărit;

Bucură-te, cel ce cu mâna ta cea dreaptă, neputrezită, în Biserica Rusă te sălășluiești;

Bucură-te, cel care luminezi cu harul marilor Părinți ai Bisericii;

Bucură-te, căci nevoințele marilor Antonie și Macarie le-ai lucrat;

Bucură-te, cel ce făptuirile Sfinților ruși Serghie și Serafim le-ai preînchipuit;

Bucură-te, cel care de regele Ungariei ai fost preamărit;

Bucură-te, cel de sultanii turci cinstit;

Bucură-te, căci în Mănăstirea Rila de credincioși și necredincioși ești cinstit;

Bucură-te, cel care prin marile tale minuni de toți ești preaslăvit;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

Condacul 13

O, preacuvioase Ioane, mare făcător de minuni din Rila, primește această puțină laudă a noastră și roagă pe Dumnezeu să ne dăruiască milostivirea Sa și să ne învețe adevărata pocăință, izbavindu-ne din robia stăpânitorilor întunericului acestui veac spre a fi păziți în credința Ortodoxă și în viață plină de har sub Acoperământul Maicii lui Dumnezeu, ca mântuiți fiind prin a ta mijlocire, să strigăm lui Dumnezeu: *Aliluia!* *(de trei ori)*

Icosul 1

Înger pământesc și om ceresc ai fost, Preacuvioase Ioane. Cum ne vom învrednici oare să-ți cântăm slava ta, noi, cei cuprinși de multe neputințe? Ci tu singur pune cântare de laudă în gurile noastre, celor ce-ți strigăm:

Bucură-te, cel ce din părinți binecredincioşi te-ai născut;

Bucură-te, căci în frica lui Dumnezeu, de ei bine ai fost crescut;

Bucură-te, cel care din tinerețile tale niciodată nu te-ai depărtat de Biserică;

Bucură-te, căci prin învățăturile ei minte plină de har ai câștigat;

Bucură-te, credincios păzitor al poruncilor dumnezeiești;

Bucură-te, viețuitor sârguitor în post și privegheri neîncetate;

Bucură-te, căci prin adormirea părinților tăi întru Domnul, puțina ta avere ai împărțit-o săracilor;

Bucură-te, căci pentru viețuirea ta cea bună prigoana oamenilor vicleni ai îndurat;

Bucură-te, cel ce nedrepte clevetiri ai răbdat;

Bucură-te, cel ce cu blândețe ai purtat necazurile;

Bucură-te, căci cu iubire de serafim ai urmat lui Hristos;

Bucură-te, ca pentru aceasta calea cea strâmtă a călugăriei ai luat;

Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava și bucuria noastră!

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL CUVIOS IOAN DE LA RILA

O, preaminunate și Preacuvioase Ioane, mare făcătorule de minuni, primește această rugăciune a noastră și nu-ți întoarce fața ta de la noi, cei care alergăm la a ta mijlocire, așa cum nu ți-ai întors fața de la cei care veneau la tine cu necazurile lor în zilele viețuirii tale pe pământ, căci știm mulțimea de semne ale milostivirii tale pe care o ai arătat credincioșilor ortodocși, chiar și după a ta adormire! Auzi-ne acum și pe noi, cei care suntem cuprinși de mari necazuri care ne asupresc în zilele acestea pline de încercări, când diavolul prin cursele sale viclene caută să

piardă Sfânta Biserică, să ne lipsească de mântuirea veșnică și de bunurile vieții vremelnice.

Roagă pe Domnul Iisus Hristos să ne dăruiască iertare de păcate, însă cu osebire iertare pentru păcatul neascultării de maica noastră - Biserica! Dăruiește-ne zdrobirea inimii, ca să pășim cu umilință către Sfânta Taină a Pocăinței și să nu ne fie spre osândă împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos, ci spre sănătate și mântuire! Izgonește de la noi duhul urii și ne dăruiește duhul dragostei și păcii spre unirea frățească a tuturor oamenilor. Unește-ne pe noi toți cu dragostea pentru Hristos și Biserica Sa Ortodoxă, ca, păzind voința Sa cea mântuitoare, să fim fii adevărați ai lui Dumnezeu! Călăuzește-ne pe noi în toate zilele vieții noastre, ca să păzim cu harul Sfântului Duh credința curată și să săvârșim voia Domnului până la moarte! Iar în clipa morții vino să ne înfățișezi sufletele înaintea tronului Dumnezeiescului Judecător și să-I spui: *„Iată, eu și pruncii pe care mi i-ai încredințat!”*, ca prin mijlocirea ta să fim izbăviți de chinurile cele veșnice și să moștenim fericirea cea negrăită a Împărăției cerești a lui Hristos, împreună cu tine și cu toți sfinții, în vecii vecilor! Amin!

Condacul 1

Cel ce ai fost alesul Domnului, cu vieţuire preaminunată, Preacuvioase Ioane, din tinereţe L-ai iubit pe Hristos şi ai urmat calea cea îngustă către El; iar pentru multele tale nevoinţe şi râuri de lacrimi, te-ai îmbogăţit cu darurile Sfântului Duh. Pentru aceasta te fericim şi, pentru că îndrăznire multă ai înaintea Sfintei Treimi, te rugăm, izbăveşte-ne din tot necazul, căci te chemăm pe tine: *Bucură-te, Preacuvioase Ioane, făcătorule de minuni din Rila, slava şi bucuria noastră!*